

МІНІСТЕРСТВО ОБОРОНИ УКРАЇНИ
ВІЙСЬКОВА АКАДЕМІЯ (м. ОДЕСА)
Рада молодих вчених Військової академії

СПІВОРГАНІЗАТОРИ:

ДЕПАРТАМЕНТ КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ МІНІСТЕРСТВА ОБОРОНИ УКРАЇНИ

**ЦЕНТРАЛЬНЕ УПРАВЛІННЯ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА
ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ**

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИЙ ЦЕНТР КАДРОВОЇ ПОЛІТИКИ МІНІСТЕРСТВА
ОБОРОНИ УКРАЇНИ**

**ІНСТИТУТ ВІЙСЬКОВО-МОРСЬКИХ СИЛ НАЦІОНАЛЬНОГО УНІАВЕРСИТЕТУ
«ОДЕСЬКА МОРСЬКА АКАДЕМІЯ»**

ОДЕСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ

**«НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ:
ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»**

**Збірник матеріалів
Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти
та молодих учених**

20 березня 2025 року

м. Одеса

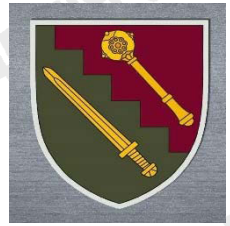
Всеукраїнська науково-практична конференція здобувачів вищої освіти та молодих учених: Національна безпека України в умовах воєнного стану: проблеми та шляхи їх вирішення: зб. матеріалів всеукраїнської наук.-практ. конф. (м. Одеса, 20 березня 2025 р.). – О. Військова академія, 2025. – 474 с.

*Рекомендовано до друку
Вченою радою
Військової академії (м. Одеса)
протокол №10 від 01.04.2025 р.*

Програмний комітет Військова академія (м. Одеса)

Д. ЛІСОВЕНКО канд. техн. наук, доц.
В. ГЕОРГІЄВ канд. пед. наук, доц.
Ю. МАКСИМЕНКО канд. техн. наук, доц.
В. ДРУЖИНІН, доктор філософії
Д. ПУГАЧОВА, О. ГОРОШКО,
П. БОРДІАН, В. СУСЛОВ

СІВОРГАНІЗАТОРИ:

Логотип	Назва підрозділу співорганізатора
	Департамент кадрової політики Міністерства оборони України АНДРУСЯК М. В. – директор Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України, полковник
	Центральне управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України КУТКОВ О. О. – начальник Центрального управління цивільно-військового співробітництва Генштабу Збройних Сил України, полковник
	Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України ЗОЛОТОВ А. В. – т.в.о. начальника Науково-методичного центру кадрової політики Міністерства оборони України, полковник АКІМОВ О. О. – старший науковий співробітник Науково-методичного центру кадрової політики Міністерства оборони України, доктор наук з державного управління, професор, Заслужений економіст України
	Одеський державний університет внутрішніх справ КОРНІЄНКО М. В. – перший проректор Одеського державного університету внутрішніх справ, полковник поліції, доктор юридичних наук, професор ДОМБРОВАН Н. В. – начальник відділу організації наукової діяльності Одеського державного університету внутрішніх справ, кандидат юридичних наук, доцент, підполковник поліції
	Інститут Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія» КІРІАКІДІ М. В. – начальник Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», PhD, капітан 1 рангу ГАВАЛЮХ О. С. – заступник начальника Інституту з навчальної та наукової роботи – начальник навчального відділення Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», кандидат військових наук, капітан 1 рангу ЧАУС О. В. – начальник науково-організаційного відділення Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», капітан 2 рангу

ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КОМІТЕТ

Голова – полковник, канд. техн. наук, доц. Д. ЛІСОВЕНКО

Секретар конференції – науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗСУ, канд. екон. наук О. АЛЬБЕЩЕНКО

Члени організаційного комітету:

Заступник начальника науково-організаційного відділу, підполковник О. ШТОГРІН

Провідний науковий співробітник, канд. психол. наук працівник ЗСУ Ю. ОВСЮК

Старший помічник начальника науково-організаційного відділу, майор В. ЩЕРБАКАН

Старший викладач кафедри ракетно-артилерійського озброєння факультету підготовки спеціалістів ракетно-артилерійського озброєння підполковник Д. МАКСИМЧУК

Доктор філософії підполковник В. ДІДИК

Викладач кафедри забезпечення військ (сил) підполковник А. ВЕНЦЮК

Викладач кафедри іноземних мов старший лейтенант А. ГОРЛІЧЕНКО

Ад'юнт науково-організаційного відділу підполковник І. МІКРЮКОВ

Ад'юнт штатний майор О. БОНДАРЕНКО

Молодший науковий співробітник науково-організаційного відділу, працівник ЗСУ

О.І. ЛЮБІЧАНКІВСЬКИЙ

Керівництво Військової академії (м. Одеса), Вчена рада та організаційний комітет конференції щиро дякують Вам за надіслані тези та безпосередню участь у науковому заході.

Ми щиро цінуємо Ваш внесок у розвиток наукової дискусії та прагнення до спільного пошуку рішень актуальних проблем сучасності. Віримо, що вже найближчим часом матимемо змогу проводити конференції в очному форматі, де в атмосфері живого спілкування зможемо обмінюватися ідеями, досвідом і презентувати практичні результати досліджень, спрямованих на відбудову та післявоєнний розвиток України.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Начальника Військової академії генерал-майора Андрія Ковальчука

Від імені колективу нашої академії та особисто щиро вітаю вас із початком роботи Всеукраїнської науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти та молодих учених «Національна безпека України в умовах воєнного стану: проблеми та шляхи їх вирішення».

Важливість тематики цієї конференції складно переоцінити. На четвертому році повномасштабної збройної агресії рф Україна зазнала глибоких трансформацій, зокрема у сферах національної безпеки та оборони. Війна суттєво переосмислила роль і функції державних інституцій, істотно вплинувши на ефективність наявних механізмів забезпечення національної безпеки. У сучасних умовах національна безпека вимагає нових підходів до аналізу загроз і формування стратегій щодо їх запобігання та нейтралізації.

В умовах збройного конфлікту, коли Україна щодня відстоює свою незалежність і територіальну цілісність, особливого значення набуває всебічне обговорення й системне вирішення ключових проблем безпеки. Надзвичайно актуальними залишаються питання зміцнення обороноздатності держави, удосконалення управління сектором безпеки й оборони, а також ґрунтовний аналіз набутого досвіду протидії агресії.

Керівництво Військової академії висловлює щирю подяку співorganizаторам науково-практичної конференції: Центральному управлінню цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України, Науково-методичному центру кадрової політики Міністерства оборони України, Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України, Одеському державному університету внутрішніх справ, Інституту Військово-Морських Сил Національного університету «Одеська морська академія», а також іншим вищим військовим навчальним закладам і закладам вищої освіти – за безпосередню участь у роботі конференції. Ми щиро сподіваємося на подальшу плідну співпрацю.

Бажаю всім учасникам конференції продуктивної наукової роботи, змістовного обміну поглядами та конструктивного обговорення ключових питань національної безпеки в окремих сферах та обороноздатності України, що сприятимуть поглибленню наукових досліджень і розробці ефективних стратегій для зміцнення національної безпеки нашої держави.

**СЛАВА УКРАЇНІ!
ГЕРОЯМ СЛАВА!
ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!**

Вчена рада Військової академії (м. Одеса) та організаційний комітет конференції висловлюють щирі слова вдячності за надіслані тези та безпосередню участь у конференції. Віримо, що найближчим часом ми зможемо проводити конференції в онлайн-форматі, в тісному спілкуванні ділитися науковими думками і демонструвати практичні результати наукових досліджень в умовах повоєнної відбудови України.

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Директора Департаменту кадрової політики Міністерства оборони України, полковника Марка Андрусяка

Шановні учасники конференції!

Від імені Міністерства оборони України щиро вітаю вас на відкритті науково-практичної конференції, присвяченої надзвичайно актуальній темі – національній безпеці України в умовах воєнного стану.

Сьогодні, коли наша держава вже понад три роки дає гідну відсіч повномасштабній агресії російської федерації, питання забезпечення національної безпеки на всіх рівнях – військовому, інформаційному, економічному, кадровому – набуває не просто стратегічного, а екзистенційного значення.

Система національної безпеки працює в режимі максимального напруження. Ми маємо безперервно адаптувати підходи до управління, логістики, оборонного планування, мобілізації та кадрового забезпечення.

Особливу роль у цьому процесі відіграє людський фактор. Надійність обороноздатності держави значною мірою залежить від професійності, мотивації та витримки військовослужбовців і працівників сектору безпеки й оборони. Саме тому Департамент кадрової роботи Міністерства оборони України розглядає професійний розвиток, ефективне комплектування, психологічну підтримку та стратегічне управління людським потенціалом як ключові пріоритети в умовах воєнного стану.

Сьогоднішній захід – це платформа для фахового діалогу між науковцями, управлінцями, представниками Збройних Сил, сил безпеки, органів державної влади. Переконали, що ми разом зможемо напрацювати практичні й концептуальні пропозиції, які сприятимуть зміцненню національної безпеки та ефективному функціонуванню оборонного сектору в умовах довготривалих загроз.

Бажаю всім плідної роботи, відкритого обміну думками та спільного пошуку рішень, які сьогодні потрібні Україні як ніколи.

РАЗОМ ДО ПЕРЕМОГИ!

СЛАВА УКРАЇНІ!

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

ВІТАЛЬНЕ СЛОВО

Начальника Центрального управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України, полковника Олександра КУТКОВА

Шановні учасники конференції!

Щиро вітаю вас на відкритті цієї важливої платформи для обговорення одного з ключових питань сьогодення – забезпечення національної безпеки України в умовах воєнного стану.

Війна, яку розв'язала російська федерація проти нашої держави, вивела на передній план нові виміри безпеки, де критичну роль відіграє єдність зусиль усіх складових сектору безпеки й оборони, органів державної влади, місцевого самоврядування та громадянського суспільства. Саме в цьому контексті діяльність цивільно-військового співробітництва набуває особливого значення.

Завдання, які сьогодні виконують Збройні Сили України, не обмежуються лише веденням бойових дій. Ми постійно працюємо з цивільним населенням, з органами місцевої влади, з міжнародними партнерами – забезпечуючи не лише оборону, а й збереження життєздатності наших громад, підтримку критичної інфраструктури, гуманітарну допомогу та відновлення довіри в регіонах, які постраждали від бойових дій.

Цивільно-військове співробітництво – це не лише тактичний інструмент, а й стратегічна складова національної безпеки. Воно сприяє зміцненню стійкості суспільства, консолідації ресурсів та забезпеченню ефективної взаємодії між усіма суб'єктами національної безпеки.

Переконаний, що в ході цієї конференції ми зможемо не лише визначити нагальні проблеми, але й напрацювати конкретні рішення для їх подолання. Україна потребує синергії військової потуги, професіоналізму управлінців, науки та громадської активності – і саме такий міжсекторальний підхід сьогодні є основою нашої перемоги.

Бажаю всім учасникам конференції плідної роботи, глибокого аналізу й результативного обміну досвідом.

**РАЗОМ – ДО ПЕРЕМОГИ!
СЛАВА УКРАЇНІ!
ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!**

Олександр КУТКОВ, полковник

Центральне управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України

РОЛЬ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ

У ХХІ столітті безпекове середовище України зазнало докорінної трансформації, що пов'язана із масштабними військовими загрозами, гібридною агресією з боку російської федерації та внутрішніми викликами, пов'язаними з реформуванням державного управління, модернізацією сектору безпеки та оборони, а також інтеграцією у євроатлантичний простір. З початку 2014 року і особливо після повномасштабного вторгнення 2022 року, питання національної безпеки України вийшло на передній план політичного, економічного, військового та суспільного життя.

У цих умовах важливу роль відіграє не лише ефективне функціонування Збройних Сил України (далі – ЗСУ), а й вибудовування сталих горизонтальних зв'язків між військовими формуваннями та цивільним середовищем. Саме в цьому контексті особливого значення набуває цивільно-військове співробітництво (далі – СІМІС), яке виступає не лише механізмом координації, а й стратегічним інструментом забезпечення національної стійкості в умовах війни. Цей компонент системи національної безпеки України поєднує військову ефективність із суспільною підтримкою, гуманітарною допомогою, інформаційною протидією та соціальною згуртованістю.

Метою даних тез є аналіз сучасного стану національної безпеки України в умовах воєнного стану, визначення основних викликів та загроз, а також виявлення ролі цивільно-військового співробітництва в ЗСУ як ефективного інструменту реагування на ці загрози.

1. Сучасні загрози національній безпеці України в умовах воєнного стану.

Україна перебуває в унікальній геополітичній ситуації, коли її безпека залежить не лише від сили національної армії, а й від здатності суспільства до опору, стійкості, самоорганізації та взаємодії з державними структурами. Основними загрозами національній безпеці України є:

- Збройна агресія РФ, яка включає активні бойові дії, ракетні та дроніві удари, інформаційні атаки, економічний тиск і дипломатичну ізоляцію;
- Гібридні загрози, пов'язані із деструктивною інформаційною політикою, використанням агентів впливу, кібератаками та провокаціями в тилу;
- Соціальні ризики, зумовлені переміщенням великої кількості людей, знищенням інфраструктури, зростанням психологічного навантаження на населення та військових;
- Економічна нестабільність, пов'язана з воєнними витратами, руйнуванням логістичних ланцюгів, втратою частини ВВП і ресурсної бази;
- Політична поляризація та потенційна втома від війни, які можуть ослабити внутрішню єдність;
- Загрози критичній інфраструктурі, у тому числі енергетиці, транспортним системам і комунікаційним мережам.

Усі ці загрози вимагають не лише швидкого військового реагування, а й ефективної взаємодії між усіма елементами державного механізму, включаючи органи влади, громадянське суспільство, міжнародних партнерів і, безумовно, громадян.

2. Роль та значення цивільно-військового співробітництва в системі національної безпеки.

Цивільно-військове співробітництво (СІМІС) у Збройних Силах України – це система заходів, що забезпечує ефективну комунікацію, координацію і взаємодію між військовими формуваннями та цивільним населенням, органами державної влади, місцевого самоврядування, неурядовими організаціями, міжнародними партнерами у зонах проведення бойових дій або в умовах надзвичайного стану.

Основні функції СІМІС включають:

- налагодження діалогу між військовими та місцевими громадами;
- координацію гуманітарної допомоги;
- підтримку внутрішньо переміщених осіб;
- сприяння у відновленні критичної інфраструктури;

- протидію дезінформації;
- психологічну підтримку населення.

Цивільно-військове співробітництво функціонує у взаємозв'язку з іншими структурами сектору безпеки та оборони, посилюючи координацію між суб'єктами національної безпеки. СІМІС також виступає інструментом формування довіри до армії, зниження соціального напруження, забезпечення легітимності дій ЗСУ у свідомості населення, особливо у зонах активних бойових дій.

3. Основні проблеми реалізації національної безпеки в умовах воєнного стану.

Попри значні досягнення у сфері оборонної реформи, взаємодії з партнерами НАТО та мобілізаційних зусиль, національна безпека України продовжує стикатися з низкою суттєвих викликів:

- Недостатній рівень координації між силовими структурами, що ускладнює швидке реагування на багатовекторні загрози;
- Відсутність сталої системи стратегічного планування, що враховувала б довгострокові наслідки воєнного конфлікту для безпекової архітектури;
- Обмежені ресурси, які стримують розширення програм кібербезпеки, психологічної підтримки, реінтеграції ветеранів тощо;
- Фрагментарність законодавчої бази, особливо в частині регулювання цивільно-військових відносин у зоні бойових дій;
- Інформаційна вразливість населення, недостатній рівень медіаграмотності та психологічної стійкості;
- Слабка інституційна спроможність на місцях, що ускладнює ефективну взаємодію військових із місцевими громадами.

Ці проблеми потребують не лише критичного аналізу, але й реалізації конкретних інституційних змін на рівні державного управління, з урахуванням досвіду партнерських держав, рекомендацій НАТО та практики СІМІС.

4. Міжнародний досвід цивільно-військового співробітництва.

Інститути цивільно-військового співробітництва функціонують у багатьох державах НАТО, таких як США, Німеччина, Велика Британія, Польща. Ключові принципи, запозичені Україною, включають:

- Системну підготовку офіцерів СІМІС у межах стандартів НАТО;
- Розмежування зон відповідальності між військовими та цивільними структурами;
- Наявність спеціальних підрозділів, що відповідають за взаємодію з місцевими громадами, гуманітарними місіями;
- Інтеграцію СІМІС у стратегічне та оперативне планування.

Варто відзначити досвід Польщі, яка створила спеціальні центри СІМІС для взаємодії з прикордонними регіонами та країнами-сусідами, або модель США, де СІМІС включає підготовку військових до миротворчих місій у зонах конфліктів.

Україна адаптує ці підходи відповідно до своїх реалій, з урахуванням бойового досвіду ЗСУ, високої мобільності підрозділів, гнучкої логістики та потреб населення.

5. Напрями удосконалення цивільно-військового співробітництва в Україні.

З урахуванням масштабів війни, викликів у гуманітарній, соціальній, інформаційній та безпековій сферах, система цивільно-військового співробітництва потребує стратегічного зміцнення.

Пріоритетними напрямами удосконалення є:

- Нормативне врегулювання діяльності СІМІС: оновлення законодавчої бази, внесення змін до Закону України «Про національну безпеку», «Про оборону», підзаконних актів з чітким визначенням повноважень і процедур взаємодії між військовими структурами та цивільними органами влади.
- Професійна підготовка персоналу: розширення навчальних програм для офіцерів СІМІС, запровадження курсів із медіації, гуманітарного права, соціальної роботи, управління кризовими ситуаціями.
- Інформаційне забезпечення: формування єдиного центру для моніторингу, аналізу та комунікації з громадськістю; впровадження сучасних ІТ-інструментів для зв'язку із громадами.

- Інтеграція у місцеве самоврядування: залучення органів місцевої влади, ОТГ, громадських організацій до планування дій із забезпечення життєдіяльності в умовах бойових дій та після них.
- Психологічна підтримка: створення спільних програм з підтримки мирного населення, ветеранів, родин військовослужбовців, зокрема із залученням соціальних працівників та психологів.
- Зміцнення взаємодії з міжнародними організаціями: забезпечення координації з ООН, Міжнародним комітетом Червоного Хреста, організаціями гуманітарного характеру щодо надання допомоги постраждалим регіонам.

Ефективна реалізація цих напрямів значною мірою залежить від підтримки керівництва ЗСУ, спроможності органів виконавчої влади на місцях, волі громадянського суспільства та партнерської допомоги.

6. Система національної стійкості як фундамент безпеки.

Концепція національної стійкості (resilience) є невід'ємною частиною сучасної парадигми безпеки. Вона передбачає:

- стійкість державних інституцій до внутрішніх і зовнішніх впливів;
- здатність суспільства адаптуватися до кризових ситуацій;
- збереження функціональності інфраструктури, комунікацій, постачання;
- інформаційну безпеку та медіастійкість;
- готовність до швидкої мобілізації ресурсів.

Цивільно-військове співробітництво є ключовим інструментом реалізації цієї концепції, адже забезпечує синергію між захистом та розвитком, між військовими потребами і гуманітарними стандартами. Воно дозволяє не лише ефективно реагувати на безпекові виклики, але й формувати модель суспільної взаємодії, що ґрунтується на довірі, відкритості та спільній відповідальності.

Враховуючи викладене, можемо зробити наступні висновки. Що в умовах триваючої збройної агресії російської федерації проти України питання забезпечення національної безпеки набуває виняткового значення. Національна безпека більше не може розглядатися винятково у військовому вимірі – вона охоплює політичні, соціальні, економічні, гуманітарні, інформаційні та екологічні аспекти. Сучасна війна вимагає комплексної відповіді, де ключову роль відіграє взаємодія держави, армії та суспільства.

Цивільно-військове співробітництво (CIMIC) є важливою складовою системи забезпечення національної безпеки, адже саме через нього вибудовується ефективна комунікація між військовими підрозділами та цивільним середовищем. Завдяки CIMIC забезпечується підтримка місцевого населення, координація гуманітарної допомоги, захист прав цивільних осіб, зниження соціального напруження, а також формування довіри до Збройних Сил України як до легітимного й ефективного інституту.

Разом з тим, реалізація функцій цивільно-військового співробітництва стикається з низкою викликів – від нестачі ресурсів і нормативно-правової невизначеності до браку спеціалізованих кадрів і потреби у взаємодії з місцевим самоврядуванням. Вирішення цих проблем потребує системного підходу: законодавчого врегулювання, підготовки персоналу, використання міжнародного досвіду, розвитку механізмів кризового управління та соціального партнерства.

Українська модель безпеки повинна будуватися на принципах національної стійкості – здатності держави, суспільства й інфраструктури зберігати функціональність, протидіяти гібридним і відкритим загрозам та забезпечувати відновлення навіть у найскладніших умовах. У цьому контексті CIMIC є не лише тактичним інструментом, а стратегічним ресурсом, що дозволяє адаптуватися до нових викликів та інтегрувати безпекову політику в життя громад.

Таким чином, подальше зміцнення цивільно-військового співробітництва в Україні є одним із ключових напрямів підвищення національної безпеки у воєнний та післявоєнний періоди, що вимагає злагоджених дій на всіх рівнях – від Генерального штабу до територіальних громад.

Микола КУБЯВКА, Кирило ПИРОГОВ

Військовий інститут Київського національного університету імені Тараса Шевченка, Україна

ТЕСТИ АКУМУЛЯЦІЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ЗБРОЙНИХ СИЛ США (ASVAB) ЯК ПОКАЗНИКИ МАЙБУТНЬОГО УСПІХУ В ПІДГОТОВЦІ ПІХОТИ 390

Олександр КУТКОВ

Центральне управління цивільно-військового співробітництва Генерального штабу Збройних Сил України

РОЛЬ ЦИВІЛЬНО-ВІЙСЬКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ПІД ЧАС ЗБРОЙНОГО КОНФЛІКТУ 391

Олександр ЛАВРІНЧУК, Людмила ЗАЙКА

Національний університет оборони України (м. Київ), Україна

Олександр СУПРУНЕНКО

Військова академія (м. Одеса), Україна

АНАЛІЗ ПІДХОДІВ ТА ОСОБЛИВОСТЕЙ ВИКОРИСТАННЯ ВОРГЕЙМІНГУ ПІД ЧАС ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ ВІЙСЬКОВИХ ФАХІВЦІВ 394

Сергій ЛЕЖЕНКО

Повітряні сили Збройних сил України

ПСИХОЕМОЦІЙНА РЕАБІЛІТАЦІЯ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ ЯК ФАКТОР ЗМІЦНЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ 395

Володимир МАЙДАЮК, Олександр ЖУНЬКО

Одеський національний медичний університет (м. Одеса), Україна

ЕВАКУАЦІЙНО-ТРАНСПОРТНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА ЙОГО ЗНАЧЕННЯ В УМОВАХ СУЧАСНОЇ ВІЙНИ 397

Наталія МАКОГОНЧУК

Національна академія Державної прикордонної служби України Імені Богдана Хмельницького (м. Хмельницький), Україна

МЕХАНІЗМИ ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ТА ЇХ ОСОБЛИВОСТІ В ЕКСТРЕМАЛЬНИХ УМОВАХ 398

Олександр МАЛЕНКО, Володимир ГЕРИЧ

Військова академія (м. Одеса), Україна

ПРОБЛЕМА СПІВВІДНОШЕННЯ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ 399

Сергій МИРОНЮК, Олександр ЧЕРЕСЮК, Андрій ГІЖЕЦЬКИЙ

Військова академія (м. Одеса), Україна

ПРОФЕСІЙНА ПІДГОТОВКА МАЙБУТНІХ ОФІЦЕРІВ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ (ПЕРІОД 2024-2025) 400

Андрій МОЙСІЯХА

Науково-методичний центр кадрової політики Міністерства оборони України

ФОРМУВАННЯ ВІЙСЬКОВОГО ЛІДЕРСТВА В УМОВАХ БОЙОВОЇ ПІДГОТОВКИ: СТРАТЕГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ДЛЯ СИСТЕМИ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ 401

Дмитро НЕВЕРЧАК

Військово-юридичного інституту Національного юридичного університету імені Ярослава Мудрого, (м. Полтава) Україна.

ПРОБЛЕМАТИКА КОМУНІКАЦІЇ МІЖ КУРСАНТАМИ ТА ПРЯМИМИ НАЧАЛЬНИКАМИ ВИЩИХ ВІЙСЬКОВИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ 403

Андрій НІКОНЕНКО

Київський інститут Національної гвардії України (м. Київ), Україна

УДОСКОНАЛЕННЯ ТРЕНАЖЕРНОГО КОМПЛЕКСУ «ІГЛА-1» ТА ВИКОРИСТАННЯ ЙОГО ЗА МЕЖАМИ НАВЧАЛЬНОГО КЛАСУ 404

Єва ОЛСІЙНИКОВА, Олександр НЕЛЮБ, Віталій САВЧУК

Військова академія (м. Одеса), Україна

ПІДГОТОВКА ФАХІВЦІВ НАЦІОНАЛЬНОЇ БЕЗПЕКИ: УЧАСТЬ ВІЙСЬКОВИХ У БАГАТОНАЦІОНАЛЬНИХ ОПЕРАЦІЯХ 405

Павло ОЛІЙНИК, Тетяна КОПСІКІНА

Військова академія (м. Одеса), Україна

ЗАСТОСУВАННЯ ПРЕЗЕНТАЦІЙ MICROSOFT POWER POINT ЯК ЗРУЧНОГО ЗАСОБУ ВІЗУАЛІЗАЦІЇ ТА ВІРТУАЛІЗАЦІЇ ПРИРОДНИХ ЯВИЩ ТА ПРОЦЕСІВ 406

**ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ЗДОБУВАЧІВ
ВИЩОЇ ОСВІТИ ТА МОЛОДИХ УЧЕНИХ
«НАЦІОНАЛЬНА БЕЗПЕКА УКРАЇНИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ:
ПРОБЛЕМИ ТА ШЛЯХИ ЇХ ВИРІШЕННЯ»**

20 березня 2025 року

Редакційна група за якість матеріалів відповідальності не несе.

**Матеріали доповідей авторів надано у вигляді, відповідно
до заявок на участь у конференції.**

Дякуємо авторам за дотримання рекомендованого шаблону та обсягу виступів.

Відповідальний за випуск – Альбещенко О.С.

Комп'ютерний набір – Альбещенко О.С.

Комп'ютерна верстка Труш С.Й.

*Здано до набору 09.04.2025 р. Підписано до друку 11.05.2025 р.
Формат 297х420/2. Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.
Авт.арк. – 21,54. Обл.вид.арк. – 21,64. Друк.арк. – 237. Ум.друк.арк. – 54,51
Замовлення № 755-2025 РВВ ВА. Наклад 5 прим.*

**Віддруковано у друкарні Військової академії (м. Одеса)
65009, м. Одеса, вул. Фонтанська дорога, 10.**

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу

Військової академії заборонено